

Маринчо умрѣлъ на 1732 година. На гроба му поставили плоча, на която изписали конникъ съ голѣми мустаци, а следъ него бикъ; отстрани издѣлбали пищовъ, сабя и змия, а въ срѣдата надписъ съ неговото име¹⁾.

Стоянъ (Маринчо) Палабуюка ималъ само една дъщеря — Мира, храненица, която се учила въ Цариградъ и умрѣла въ 1759 година.

Синове на Вълка боляринъ и ага на мензилхането били: Пѣйчо Шейтанътъ, който ималъ двама братя: Маринчо Страшниятъ и Нико Кроткиятъ. Нико умрѣлъ на 28 декемврий 1775 година. Той ималъ синъ Вълко и други две деца, съ неизвестни имена. Отъ Вълка се знае само дъщеря му Стоянка Хубава.

Забележителенъ останалъ по-голѣмиятъ братъ на Нико синъ на Пѣйчо Шейтана — Маринчо Страшния, или „Сарпъ Маринчо“, който наследилъ отличителнитѣ знаци за правото на главатаръ на войнаганитѣ въ Факия. Маринчо ходѣлъ съ своитѣ войнагани на война По него време Турция била въ война съ Русия. То било „Северната война“, въ оная нейна частъ на Бесарабия, гдето се почналъ похода на ру-

¹⁾ Въ ржкописа на Балчо Нейковъ, сборникъ отъ народния животъ за праотцитѣ на войводата Стефанъ Караджа. Томъ II. л. 21., Арх. отд. на Соф. нар. библ., II В. 9033, папка № 95, е нарисувана гробната плоча на Палабуюка Стоянъ (Маринчо). Дадени сж рисунки и на другитѣ войводи отъ рода на Ст. Караджа.